

ærede Medlemmer. Jeg vil dog blot endnu gøre en Bemærkning, og det er den, at der var et Vædringsforslag, som er af overordentlig Betydning, men med Hensyn til hvilket der dog maatte ikke er Udset til saa let at komme overens ogsaa med den højtærede Indenrigsminister. Det angik Rettergangsmaaden, dels for det Tilfælde, at Patenter skulle kunne erklæres ugyldige, altsaa §§ 23 og 24, og dels med Hensyn til Straf og Erstatning for Indgreb i Patentretten. Udvalget har jo i sin Tid foreslaaet, at Søgemaal ikke skulde foregaa for Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten i København, men henlægges til Sø- og Handelsretten, og der er vistnok overordentlig meget, der taler for det Ønske, at Behandlingen skulde lige over for Dommere, der selv maa betragtes som sagkyndige i de foreliggende Søgemaal. Udvalget har som sagt under Kølelsen af Sø- og Handelsretten i Fald den skulde benyttes paa den Maade, vilde trænge til ny forøgede Kræfter, stillet Forslag til en ny Paragraf, hvori en saadan Forstærkning af Sø- og Handelsretten foreslaas; men hvad dette Vædringsforslag i det hele angaar, haaber jeg, at andre, der have den Sagkundskab, som jeg egentlig mangler, og som med større Dygtighed ville kunne hævde dette Punkt, ville tage Ordet derom. Vædringsforslagene ere ellers i det hele ikke af anden Bestaafenhed end, at det forekommer mig, at man ved en nærmere Behandling let vilde kunne blive enig om denne Lov, og jeg skal for mit eget Vedkommende udtale det Haab, at det maa lykkes ret snart at bringe denne Sag til Ende, thi den er i mange Henseender paatrængende. Den Ordning, vi have nu, er højst ufuldkommen, og vi staa i den Henseende langt tilbage for den Ordning, der findes i andre Lande, med hvilke vi ellers kunne sammenlignes. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Forslaget.

P. G. C. Jensen: Lovforslaget har, saaledes som det ærede kongevalgte Medlem (Rahser) bemærkede, taget til Udgangspunkt: Forundersøgelsessystemet, og det er en Forundersøgelse, som ikke foretages alene af en Kommission, der er beskikket dertil, men i Virkeligheden er det tillige saa, at Publikum er Medhjælper derved, idet Forundersøgelsen er baseret paa en Bekendtgørelse, hvori Pu-

blikum i Almindelighed opfordres til at gøre sine Bemærkninger, og hvor navnlig enhver, der kan føle sin Ret krænktes ved Begæringen om Patentet, opfordres til at melde sig, for at gøre sit Krav gældende. Det ærede kongevalgte Medlem har vistnok fuldkommen Ret i, at det maa antages at være Landstingets Standpunkt at slutte sig hertil. Jeg gør det ogsaa for mit Vedkommende overordentlig villig. Jeg mener ogsaa, at det er den Vej, der skal gaas, og jeg tror, at man ikke paa nogen Maade burde indføre en Patentordning, som er baseret alene paa Anmeldelse. Desuagtet lader det sig ikke skjule, at der med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forundersøgelsen søges gennemført ved Lovforslaget, er noget at bemærke, og der kunde nok være Anledning til at opholde sig et Øjeblik derved. Der er adskillige, der have Indvendinger at gøre mod den Maade, hvorpaa dette søges gennemført. Der er adskillige ikke uvigtige Stemmer, som gøre gældende, at det er dog en egen Sag at ville gennemføre en Forundersøgelse og gennem den konstatere, at der her foreligger en ny Opfindelse; thi det er i Virkeligheden det, der foreløbig konstateres ved Forundersøgelsen. Naar alle Stærene ere imødegaaede, naar man lykkelig er kommen igennem den formelle Behandling, som først skal foretages af Kommissionen, og naar derefter mulige Indsigelser ligeledes ere afvæbnede, og Patentet saa gives, er det et Patent paa en ny Opfindelse. Det er udtrykt i Lovforslagets første Paragraf saaledes, at: „Patent meddeles saavel Indlændinge som Udlandinge paa nye Opfindelser.“ Herimod bemærkes, og som det forekommer mig ikke uden Tøje, at det er en betænelig Sag at sige dette, endogsaa blot foreløbig, at det er en ny Opfindelse. Man anfører, at det er umuligt for nogen Kommission at vide, om det er noget nyt, der foreligger. Det kan forekomme Kommissionen, efter alt, hvad der foreligger den, men selve Lovforslaget forudsætter, at det bag efter kan bevises, at det i Virkeligheden ikke er nyt. § 24 anviser jo selv Vejen til at omstøde givne Patenter, naar der fremkommer Oplysninger om, at det virkelig ikke har været nyt. Desuden siger man, at der er noget krænkende for Patentkommissionens Værdighed i, at man saaledes skal kunne omstøde ved Domstolene